

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Tolkningsfrågor

1. Ska rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och särskilt artikel 183, liksom artikel 17 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt principerna om likvärdighet och effektivitet tolkas så, att de utgör hinder för bestämmelser och praxis i en medlemsstat som utesluter betalning av dröjsmålsränta på de mervärdesskattebelopp som det var omöjligt att begära återbetalning av på grund av tillämpningen av ett villkor i en bestämmelse vilket i en dom från EU-domstolen förklarades strida mot gemenskapsrätten, trots att dessa nationella bestämmelser i övrigt påbjuder betalning av dröjsmålsränta för det fall det mervärdesskattebelopp som ska återbetalas inte återfås i tid?
2. Strider det mot principerna om effektivitet och likvärdighet med en domstolspraxis i en medlemsstat som innebär att anspråk riktade till en myndighet avslås — varigenom det enda alternativet för det skadelidande rättssubjektet är att väcka skadeståndstalan, trots att en sådan talan i praktiken inte kan föras i den nationella rättsordningen — enbart av det skälet att det inte finns någon konkret rättslig bestämmelse vars objektiva rekvisit är relevant i förfarandet, trots att (handläggning av) och betalning i enlighet med andra liknande anspråk om ränta tillhör skattemyndighetens behörighetsområde?
3. För det fall den andra frågan ska besvaras jakande, är domstolarna i den medlemsstaten då skyldiga att tolka och tillämpa de rättsliga bestämmelserna vilkas objektiva rekvisit inte är relevanta i överensstämmelse med gemenskapsrätten, så att ett likvärdigt och effektivt rättsligt skydd möjliggörs?
4. Ska den gemenskapsrätt som nämns i den första frågan tolkas så, att (anspråk på) ränta på skatt som uppburits, innehållits eller ej återbetalats på ett sätt som strider mot gemenskapsrätten har åsidosatts utgör en subjektiv rättighet som följer direkt av gemenskapsrätten i sig och som med stöd av gemenskapsrätten kan göras gällande direkt vid domstolarna och myndigheterna i en medlemsstat, till och med när det i medlemsstatens nationella rätt inte föreskrivs någon utbetalning av ränta i det aktuella fallet, varvid det

räcker att till stöd för ränteanspråket visa att gemenskapsrätten har åsidosatts och att skatten har uppburits, innehållits eller ej återbetalats?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien) den 12 december 2013 — L mot M, R och K

(Mål C-656/13)

(2014/C 85/19)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: L

Motparter: M, R och K

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.3 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003⁽¹⁾ av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (nedan kallad den nya Bryssel II-förordningen) tolkas så, att den utgör grund för behörigheten i mål om föräldraansvar även när det saknas anhängiggjorda förfaranden med anknytning till detta mål (det vill säga "andra förfaranden än de som anges i punkt 1")?
- Om fråga 1 besvaras jakande:
2. Ska artikel 12.3 i den nya Bryssel II-förordningen tolkas så, att uttrycket "godtagits uttryckligen eller på något annat entydigt sätt" även avser den situationen att den part som inte har inlett förfarandet ger in en egen stämningsansökan i målet men sedan, i samband med sin första processhandling, bestrider domstolens behörighet i det förfarande som den andra parten har inlett?

⁽¹⁾ EUT L 388, s. 1.